

עפ"ג 21004/11/17 - מדינת ישראל נגד מחמד אל צאנע

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

28 ינואר 2018

עפ"ג 21004-11-17 מדינת ישראל נ' אל צאנע

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופטת דנה מרשק מרום כבוד השופטת נאוה בכור
המערכת מדינת ישראל

נגד

מחמד אל צאנע

המשיב

נוכחים:

ב"כ המערכת עו"ד גבריאלה ליברמן

המשיב ובאת כוחו עו"ד שלומציון גבאי מנדלמן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודאתו בת"פ 11273-09-16 (בית משפט השלום ברמלה) בהסעת 5 שב"חים בשעות הצהריים בכביש 1 סמוך לכיוון כביש 6 ונידון ל-180 שעות של"צ, ל-3 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לתשלום קנס בסך 3,000 ₪ ולפסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכון כלפי אי הרשעת המשיב בעבירה של הסעת נוסעים מעבר למספר המותר וכלפי עונש השל"צ שהוטל על המשיב.

באשר לאי הרשעת המשיב בעבירה של הסעת נוסעים מעבר למספר המותר, אמנם העבירה מופיעה בכתב האישום נושא הרשעתו של המשיב, אך המשיב הודה בהסעת 5 שב"חים ולא הודה במפורש בהסעת נוסעים מעל המותר ומשכך, כאשר המערכת לא הסבה את תשומת לב בית משפט קמא במהלך ההליך בפניו לעובדה זו, אנו דוחים את הערעור כלפי אי הרשעת המשיב בהסעת נוסעים מעל המותר.

באשר לעונש השל"צ שהוטל על המשיב, טוענת ב"כ המערערת בהודעת הערעור ובטיעוניה בפנינו כי שגה בית משפט קמא שלא נתן משקל ראוי לחומרת העבירה נושא הרשעתו של המשיב, דהיינו, הסעת 5 שב"חים בתוך תחומי מדינת ישראל, כאשר השית על המשיב עונש שסוטה באופן קיצוני לקולא ממדיניות הענישה ולא מבטא את עיקרון ההלימה, נוכח המצב הביטחוני שמחייב בדיקת מי שנכנס לתחומי מדינת ישראל ומניעת כניסת אלה שאינם מורשים להיות בה.

עוד טוענת המערערת כי שגה בית משפט קמא שלא נתן משקל מספיק לעברו הפלילי והתעבורתי של המשיב, שאינו כולל אמנם הסעת שב"חים, אך הוא כולל הרשעות בעבירות רכוש.

לטענתה, קביעת בית משפט קמא לפיה די בעונש השל"צ כדי להרתיע את המשיב לא עולה בקנה אחד עם עברו הפלילי ועם העובדה שריצה בעבר מאסר וסירב לטיפול בהעדר נזקקות טיפולית לטענתו.

ב"כ המשיב טוענת כי לאחר שהמשיב סיים לרצות לשביעות רצון מעסיקו את עבודות השל"צ, מן הראוי לדחות את הערעור גם בקשר לעונש זה, והציגה בפנינו פסיקה לפיה הוטלו על מי שהסיע שב"חים עונשי של"צ ומאסרים על תנאי ולאו דווקא עונשי מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, כפי שעותרת המערערת לעשות.

לטענתה, מדובר בתסקיר חיובי שהיה בפני בית משפט קמא שלפיו שירות המבחן התרשם כי המשיב התרחק מהתחום הפלילי וביצע את העבירה נושא גזר הדין באימפולסיביות, ללא הפעלת שיקול דעת ועל רקע רצונו להרוויח כסף קל ומהיר.

איננו רואים לנכון להתייחס באופן פרטני לכל אחד מגזרי הדין ופסקי הדין שהוצגו בפנינו על ידי ב"כ הצדדים, לרבות הפסיקה שצוטטה בהודעת הערעור ואשר מתייחסת למקרים חמורים מאלה מהמקרה נושא הרשעתו של המשיב, אך אנו קובעים כי עונש המאסר הראוי למי שמסיע 5 שב"חים לא יכול להתמצות בעבודות של"צ אלא מן הראוי להטיל עונש מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות.

כך הם פני הדברים כאשר מדובר במשיב שיש לו עבר פלילי ותעבורתי, גם אם לא בעבירה נושא גזר הדין, וגם אם מדובר במי שתואר באופן חיובי בתסקיר שירות המבחן אך הוא סירב להצעת שירות המבחן להצטרף לקבוצה טיפולית. משום שלדבריו הוא אינו זקוק לטיפול.

איננו מתעלמים כלל ועיקר מעונש השל"צ שבוצע על ידי המשיב לשביעות רצונו של מעסיקו ולוקחים זאת בחשבון במסגרת תקופת עבודות השירות שתוטל על המשיב כביטוי לקבלת הערעור בתיק זה.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור ומחליטים כי המשיב ירצה חודשיים מאסר בעבודות שירות על פי חוות דעת הממונה שהוגשה לבית משפט קמא מיום 9.8.17.

המשיב יתייצב בפני הממונה על עבודות שירות במחוז הדרום לקליטה והצבה ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת ביום 1.3.18 בשעה 08:00.

יתר חלקי גזר הדין בת"פ 11273-09-16 (בית משפט השלום ברמלה) יעמדו בתוקפם.

המזכירות תשלח העתק הפרוטוקול ופסק הדין לממונה על עבודות שירות.

ניתן והודע היום יב' שבט
תשע"ח, 28/1/2018
במעמד ב"כ הצדדים
והמשיב.

נאוה בכור, שופטת

דנה מרשק מרום,
שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד